

[Knud Lind]

kale venstre m.fl. Det kyste ministeren i en sådan grad, at der blev lavet nogle ændringsforslag. Vi må, som vi har sagt det tidligere, sige igen og igen, at vi kan altså ikke se, at der skulle være nogen grund til, at man ikke skulle kunne optage på et fjernsynskamera f.eks. i en gågade, hvor man ønskede at sikre mod tyveri m.v. Jeg forstår egentlig hverken fru Ebba Strange eller hr. Bernhard Baunsgaard, som, når de er herinde, ikke føler nogen angst for fjernsynskameraer, men, så snart de kommer ud på en gågade, altså bliver meget nervøse. Herinde er det en helt anden lyst, de har.

Da lovforslaget blev behandlet første gang, var fru Margrete Auken meget bedrøvet over, at der var så få i salen. Denne gang er der da kommet nogle flere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal meget stærkt anbefale, at vi vedtager forbud mod privat TV-overvågning i den form, hvori det foreligger nu.

Jeg vil gerne benytte de ord, som en tidligere ordfører i dag har været inde på. Det var den konservative ordfører, der sagde, at den konservative gruppe havde været inde i overvejelser af, om man skal beskytte personer eller materielle ting. Jeg vil gerne understrege, at for os er dette at beskytte personerne så helt afgørende. Det må være sådan, at personer kan færdes på vore offentlige gader og pladser uden at risikere at skulle overvåges af TV og filmes.

Vi beklager, at der visse steder tilsyneladende er brug for mere ordenspoliti – på det punkt er vi enige med de konservative – men det kan ikke få os til at ofre hensynet til personen.

Arne Melchior (CD):

Der vil i dag om en lille stund være flertal i salen for at nedsætte strafferammerne for berigelsesforbrydelser – en ændring, som CD tidligere har meddelt at vi vil stemme imod. Jeg vil gerne drage en linje mellem denne beslutning og det lovforslag, vi har på dagsordenen i dette øjeblik, idet vort ønske om ikke at forringe strafferammerne ikke har noget at gøre med, at vi elsker straf eller tror vældig meget på straf. Strafferammer og -metoder bør først og fremmest udformes sådan, at de har størst mulig præventiv virkning.

Det er i denne forbindelse, det foreliggende lovforslag kommer ind i billedet. Når CD må stemme imod justitsministerens forslag ved tredje behandling, så er det, fordi vi mener, at der virkelig er noget præventivt i, at man ved sig iagttaget. Vi mennesker er nu ikke bedre, end vi er, og jeg tillader mig at sige »vi« og ikke glemme nogen og ikke undtage nogen – bestemt heller ikke taleren. Vi er nu ikke sådan, at når vi er i enrum, er vi bare Guds egne englebørn. Derfor har vi ganske godt af at blive iagttaget. Selvfølgelig ikke i det private, men der må gerne være en vis viden hos hinanden om, hvad man foretager sig.

Når man færdes på offentlige steder, er man jo – det har været gældende i lange tider efter teknikkens fremskridt – ikke beskyttet imod at blive fotograferet. Hvis man går i teatret, til fodboldkamp eller til boksekamp, så er der mulighed for, at man uden at være blevet spurgt derom bliver udsendt til millioner af hjem. Vi tror virkelig på, at der er prævention både over for liv og forlighed og over for ejendom, såvel privat som offentlig ejendom, i den omstændighed, at man, når man færdes på offentlige steder, ved, at man har begivet sig et offentligt sted hen, og at man skal overholde lovene. Vi mener, at denne lovgivning ikke er spor mere vidtgående end den tilladelse, der eksisterer til at fotograferer mennesker, altså hinanden, i banker, i supermarkeder, i stormagasiner og mangfoldige andre steder.

Jeg mener at turde bestride hr. Bernhard Baunsgaards påstand om, at det er et enten-eller, altså enten et hensyn til prævention over for forbrydelse eller et hensyn til den personlige integritet. Når jeg helt kan tilslutte mig de ord, der blev sagt heroppefra af hr. Hagen Hagensen, og når CD stemmer imod forslaget, er det altså i bevidstheden om, at vi dermed ikke på ringeste måde griber ind i den privatlivets og i den integritetens beskyttelse, som den enkelte borger har krav på.

Derfor er vor holdning til dette forslag uændret. Jeg ser det i og for sig som en meget beklagelig dag – jeg vil ikke gå så vidt som til at sige mørk dag, men en meget beklagelig dag – med hensyn til prævention over for forbrydelse, at vi på én og samme dag hindrer den prævention, der ligger i overvågningen, og samtidig giver et signal om, at berigelsesforbrydelser i fremtiden skal